

ילדים יגשורו את בית המקדש (מאות) מיום ויבנו מקדש ומשכילים בקל תבמה וידעי דעת ומביני מקיע יגשור בית בנהם לעמד בהייכל המקדש

בית הכנסת היכל המלך

ע"ש מלכו של עולם

מיסודו של כולל ליל שישי מבקשי ה' ע"ש הרמח"ל

בנשיאות הרב אלון עטיה שליט"א

פרשת: בשלח

הפטרה: ותשר דבורה

מדרגה אחר מדרגה!

מאמר הרב

טז שבט התשפ"ד

היעדים שלו את ורוכש עוד מדרגה ועוד יעד, הקנין של נפשו הופך להיות חלק ממנו, והוא יכול לשחזר תמיד את אותה הצלחה שהגיע אליה...

הדבר נכון גם בגוף - כשאדם לוקח כדור שגורם לנפשו למרץ כזה או אחר, הוא מרץ שקרי שלא רק שלא נעשה חלק מהגוף אלא אף הורס אותו, ולעולם הוא לא ישחזר את אותה 'הצלחה'...

אך כשהוא בונה קומה אחרי קומה, במאמץ ואימון, אבן אחרי אבן ביצירת 'סרגל מאמצים' בריא, הוא הופך את המאמצים שלו לחלק מנפשו, ורוכש קניין אמת בנפשו.

עם ישראל היו עד לפני כמה ימים עבדים בתוככי מצרים, טבועים בעבודה זרה ממש כמו שוביהם הרשעים המצרים, ופתאום ברגע של התגלות אלקית יצאו לחופשי - בני חורין של ממש...

ואז קיבלו מתנה מהקב"ה - נבואה! הם לא עבדו על המדרגה הרוחנית הזו, הם לא בנו את נפשם להיות מסוגלת לקבל את העוצמה של הנבואה, לפיכך היא עזבה אותם והם חזרו להיות כמו שהיו - אנשים רגילים ופשוטים ללא גינוני נבואה, ואולי אף נסוגו מעט למקום של טרוניה... לדרכנו נלמד: עבודה מאומצת עקב בצד אגודל מניבה תוצאות אמיתיות! שבת שלום!

את שעת השבעים ואחת, ושום אותות עייפות לא נראו בו... הם לא הבינו, אך עקבו בפליאה ומתח לראות האם יצליח לשבור כאן שיא עולמי? ואכן הוא הגיע לשעת השבעים ושתים וצנח ארצה חציו מעולף וחציו ישן, ולאחר שלקחו אותו להשגחה בבית חולים וחיפשו את תעודת הזהות שלו בכיסים כדי לדעת את שמו, הם מצאו חפיסה של כדורים שגורמים לשינה שתחלוף...

החפיסה היתה ריקה, מסתבר שהוא לקח את כל הכדורים בחפיסה כדי לנצח את התחרות, וגופו לא עמד בזה והתעלף... אמנם, הוא ניצח בתחרות - להישאר ער הכי הרבה זמן, אך חוץ מנזק שנגרם לגופו ונפשו, הוא לעולם לא יוכל לחזור על אותה 'הצלחה' מבלי ליטול כדורים שנית...

מאחר וזה לא נבנה בצורה טבעית, והפך להיות חלק מנפשו וגופו! כשאדם בונה את

עם ישראל חוזים בפלא עצום - נס קריעת ים סוף... זה לא שהים רק נקרע עבורם שיעברו, אלא בעיקר ש-

הוא נסגר על המצרים במדוייק - עד האחרון שבהם, ללא פספוסים... הלב גואה על גדותיו, תחושת ההודיה מתעצמת, הרגשת אפסיות האדם מול עוצמת האלקות מתחדדת... ואז זה קורה...

מיליונים מתעלים למדרגת נביאים ומתחילים לשורר כאחד - כאילו עשו אלפי הכנות מראש, והתוצאה מפליאה אף היא - שירת הים נחקה לדורות עולם בישראל... מדוע אם כן, לא נשארה המדרגה הנפלאה הזו בישראל? הרי מיד אחרי שיצאו מים סוף, והלכו שלשה ימים במדבר ללא מים הם התחילו להתלונן...

היכן מדרגת הנביא שבהם? והרי כולם נתעלו - הגברים והנשים כאחד, ואיך נפלו ממדרגתם הגדולה? התשובה לכך תובן במעשה, באחת מערי אירופה התנהלה תחרות מי יצליח להישאר עירני הכי הרבה שעות...?

רבים התכוונו לתחרות על ידי שיסנו שעות ארוכות, אכלו דברים מעוררים, למדו טכניקות שממריצות את הדם, אך למרות כל ההכנות הגדולות - הם לא יכלו לשרוד יותר משבעים שעות... לפתע ראו מישהו שצולח

זמני כניסת ויציאת שבת:

רבינו תם:
18:25
18:22
18:17
18:25

יציאת השבת:
17:46
17:47
17:43
16:48

כניסת שבת:
16:32
16:48
16:34
16:50

ירושלים
תל אביב
טבריה
באר שבע

חיבל חלכה

א. שְׂכִיר שְׂכִיר, וּבְזִמְן שְׂלֵא הָיוּ לוֹ מַעוֹת, הַתְּחַסֵּד וְהָיָה לוֹוֶה מַעוֹת מֵאַחֲרַיִם וּמִשְׁלֵם לְפוּעֵל.

ח. אֲסוּר לְהִזִיק מִמּוֹן חֲבֵרוֹ. וְאִם הִזִיקוּ - אִף שְׂלֵא נִהְנֶה מֵאוֹתוֹ הַזֶּקֶק - חֲזֵב לְשֵׁלֶם נֶזֶק שְׁלֵם, בֵּין שׁוֹגֵג בֵּין אֲנוּס, וּכְגוֹן שֶׁנִּפֵּל וּבִנְפִילְתּוֹ הִזִיק לְאַחֲרַיִם, שֶׁשָּׁבַר כְּלִיָּהֶם אוֹ שָׂאָר נֶזֶק, וְאֲסוּר לְהִזִיק אִף כְּשֶׁבִדְעָתוֹ לְשֵׁלֶם אֶת הַנֶּזֶק.

ט. גַּם מִמּוֹנֵךְ שֶׁלֶךְ אֲסוּר לֶךְ לְהִזִיק. לָכֵן, הַמְּשַׁבֵּר כְּלִי אוֹ קוֹרֵעַ בְּגָד אוֹ זוֹרֵק וּמֵאֲבֵד מֵאֲכָל וּמִשְׁקָה אוֹ מִמֵּאֲסָם, וְכֵן הַמְּקַלֵּק לְשָׂאָר כָּל דְּבַר שֶׁהִיָּה רְאוּי שִׁיָּהֵנוּ בּוֹ בְּנֵי אָדָם אַחֲרַיִם, עוֹבֵר מִשׁוֹם "לֹא תִשְׁחִית"

ב. וְכֵן שְׂכִיר שְׂעוֹת - אִם סִים עֲבוֹדָתוֹ בַּיּוֹם, זִמְן תְּשַׁלּוּם שְׂכָרוֹ כָּל אוֹתוֹ הַיּוֹם, וְאִם סִים עֲבוֹדָתוֹ בְּלַיְלָה, זִמְן תְּשַׁלּוּם שְׂכָרוֹ כָּל אוֹתוֹ הַלַּיְלָה.

ג. שְׂכִיר שְׁבוּעָה אוֹ חֹדֶשׁ, כְּשִׁסִּים עֲבוֹדָתוֹ הַשְּׁבוּעִית אוֹ הַחֹדֶשִׁית - אִם סִים בַּיּוֹם, זִמְן תְּשַׁלּוּם כָּל אוֹתוֹ הַיּוֹם, וְאִם סִימָה בְּלַיְלָה, זִמְן תְּשַׁלּוּם שְׂכָרוֹ כָּל אוֹתוֹ הַלַּיְלָה.

ד. וּכְמוֹ כֵן כָּל שְׂכִיר, וְאִפְלוּ שֶׁשְׂכָרוֹ לְעִשׂוֹת לוֹ מִלֵּאכָה קְלָה וּפְשׁוּטָה בְּשׁוּי פְּרוּטָה - דִּין שְׂכִיר יֵשׁ לוֹ, וְאִם סִימָה בַּיּוֹם - זִמְן תְּשַׁלּוּם שְׂכָרוֹ כָּל אוֹתוֹ הַיּוֹם, וְאִם בְּלַיְלָה - זִמְן תְּשַׁלּוּם שְׂכָרוֹ כָּל אוֹתוֹ הַלַּיְלָה.

י. אֲסוּר חֲמוֹר הוּא לְהַפּוֹת אֶת חֲבֵרוֹ, וְכָל הַמְּרִים יָד עַל חֲבֵרוֹ - אִפְלוּ שְׂלֵא הִכָּהוּ נִקְרָא "רִשָּׁע", וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ, הַסּוֹטֵר לְחֲבֵרוֹ כְּסוֹטֵר לְשִׁכִּינָה, חֵס וְחִלִּיָּה, וְכָל שֶׁפָּן הַמִּכָּה אֶת אִשְׁתּוֹ שְׁעוֹנוֹ גָּדוֹל לְמֵאֹד. (וְאִין הַבְּדֵל בֵּין הַמִּכָּה לְגָדוֹל אוֹ לְלֵיָד קֶטַן, אֲלֵא אִם כֵּן מִתְּכַוֵּן הָאֵב לְחַנֵּף אֶת בְּנוֹ וְהַרְבַּ אֶת תַּלְמִידוֹ), וְגַם אִז לֹא יִכְנוּ בְּאֲכָזְרִיּוֹת.

ה. אֲסוּר הַלְנֵת שְׂכָר חַל גַּם עַל כָּל בַּעַל מִלֵּאכָה בְּקַבְּלוֹת, כְּגוֹן חֵיט שְׁסִים מִלֵּאכָתוֹ בְּתַקוֹן הַבְּגָד וְהַחֲזִירוֹ לְבַעַל הַבַּיִת, אֲזִי, אִם הַחֲזִירוֹ לְיָדֵי בַּעַל הַבַּיִת בַּיּוֹם - חֲזֵב שִׁישְׁלֵם לוֹ בְּאוֹתוֹ יוֹם.

ו. כָּל דִּין אֲסוּר הַלְנֵת שְׂכָר שְׂכִיר אִינוֹ אֲלֵא כְּשֶׁתַּבַּע הַפוּעֵל שְׂכָרוֹ, וְכֵן דּוֹקָא כְּשִׁישׁ לְמַעַבֵּיד מַעוֹת לְשֵׁלֶם לְפוּעֵל, אוֹלָם אִם חָסֵר אֶחָד מִתְּנָאִים אֵלּוּ, וּכְגוֹן שֶׁהַפוּעֵל לֹא תַבַּע שְׂכָרוֹ אוֹ שֶׁאִין לְמַעַבֵּיד מַעוֹת כְּרָגַע, אִינוֹ עוֹבֵר בְּאֲסוּר הַלְנֵת שְׂכָר.

ז. הָאֲר"י הַקְּדוֹשׁ לֹא הָיָה מִתְּפַלֵּל תְּפִלַּת מְנַחֵה טָרָם

יא. הַמִּכָּה עַל יָדֵי חֲבֵרוֹ יִכּוֹל לְהַצִּיל עַצְמוֹ בְּהַפָּאתוֹ חֲזָרָה אֶת מִכָּהוֹ, וְדוֹקָא כְּשֶׁאִינוֹ יִכּוֹל לְהַצִּיל אֶת עַצְמוֹ בְּאִפְן אַחֵר. וְאִם יִכּוֹל לְהַצִּיל עַצְמוֹ בְּהַפָּאה מוּעֵטָה - אֲסוּר לְהַפּוֹתוֹ יוֹתֵר. וְכֵן הַרוֹאֶה אֶחָד הַמִּכָּה אֶת חֲבֵרוֹ, יִכּוֹל לְהַפּוֹתוֹ לְהַצִּילוֹ מֵאֲסוּר

יב. הַמִּכָּה אֶת אֲבִיו אוֹ אִמּוֹ וְעֵשָׂה בְּהֵם חֲבוּרָה חֲזֵב חֲנֵק, וְאִפְלוּ לְעִשׂוֹת חֲבוּרָה לְצַרְךָ רְפוּאָה אֲסוּר, אֲלֵא אִם אִין מִישָׁהוּ אַחֵר שִׁיעֵשָׂה זֹאת.

יג. רְאוּי לְאָדָם לְהִמָּנַע מִלְעֲשׂוֹן סִיגְרִיּוֹת, כִּיּוֹן שִׁישׁ חֲשֵׁשׁ לְמַחֲלוֹת קִשׁוֹת הַנְּגַרְמוֹת לְמַעֲשׂוֹן, וְיֵשׁ פּוֹסְקִים הַסּוֹבְרִים שִׁישׁ בְּזָה סִפְקָ אֲסוּר דְּאוֹרִיָּתָא. (נְקִי כַּפִּים)

זאיון עם אגריא

ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התוף בידה, ותצאנה כל הנשים אחריה בפתופים ובמחולות, ותען להם מרים: שירו לה' כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים...

לאחר שירת ישראל על הים, מצטרפות גם הנשים לשיר ולשבח לה' יתברך עם תופים ומחולות, לכאורה מרים פונה לנשים ואומרת להן לשיר, אם כן מדוע נאמר בלשון המשמשת לגברים: "ותען להם מרים"? היא צריכה להיות: "ותען להן מרים"?! הרבה תשובות נאמרו בדבר, אחת מהן: מרים אמרה לגברים תתנו הודאה לה' יתברך שיש לכם נשים צדקניות כאלו המסייעות לכם בחיים בכלל ובעבודת ה' בפרט! כלומר פניה זו נעשתה כלפי הגברים, ונכתבה בתורה לדורות לומר לנו שרק כח משותף של שני בני הזוג - מצליח! שנזכה להתאחד

עמלנו אלו הבנים

המאכל המפורסם הפשוט והיחיד שמברכים על אכילתו בליל הסדר - המצה: "אשר קדשנו במצוותיו וציונו על אכילת מצה" נוצר בפרשתנו... עם ישראל שומעים לציווי של משה רבינו לצאת לדרך מיד, ועקב אותו חפזון לא מספיק בצקם להחמיץ, ומשכך נוצרת אותה יצירת מופת הנקראת: 'מצה'! מהו הלימוד לדורות? תשובות רבות נאמרו, אך ניגע באחת הקשורה לענייננו: פעמים רבות יש ברצוננו להוסיף ידע, לימוד, קשר עם הילדים בגיל מסויים ובעקבות כך הם צריכים להשתהות מעט יותר... מלמדת התורה הקדושה שאת הזמן המזמן עניינים גדולים אסור לעצור! וגם אם זה אומר שנפסיד לכאורה את מה שרצינו, הזמן יקדש וישלים את מה שצריך כך גם בילדינו, נקדם אותם עם הזמן, ונהנה

סיפור לשבת

סוד פרשיות התפילין...

לאחר פטירתו של הרה"ק רבי ישראל מרוזין זיע"א, הותיר אחריו זוג תפילין שעבר אליו בירושה מאבי סבו, המגיד הקדוש ממעזריטש זיע"א. כל אחד מששת בניו הקדושים של הצדיק, היה חפץ בתפילין הקדושות, אולם נראה כי הרה"ק רבי דוד משה הצעיר שבחבורה, השתוקק לכך יותר מכולם, לשם כך אף הסכים לוותר לאחיו על חלקו בכל שאר הירושה שהניח אביהם, לאחר דיון בנושא, החליטו האחים להטיל גורל ולמסור את ההחלטה בעניין בידי שמים, בגורל שערכו עלה שמו של רבי דוד משה זיע"א לימים הרבי מטשארטקוב. חלפו שנים, ערב אחד ישב הרה"ק רבי אברהם יעקב מסדיגורא זיע"א בנו הבכור של הצדיק מרוזין עם קבוצה מחסידיו, סיפר הרבי על סבו המגיד ממעזריטש זיע"א, ובתוך כך עלה גם עניין התפילין של המגיד שהניח אחריו אביו הצדיק, ושעלו בחלקו של אחיו רבי דוד משה, הוא תיאר באוזני החסידים כמה השתוקק כל אחד מהאחים לזכות בתפילין הללו, "העובדה שאחי רבי דוד משה זכה בהן בפועל, הייתה ההוכחה שהוא אכן הראוי להן מכולנו" אמר, חדי העין בחבורה יכולים היו להבחין בחילופי מבטים בין שניים מהיושבים סביב השולחן. לפתע קם אחד מהם על רגליו ובקול רועד החל להתוודות ולספר "רבי, חברי ואני החלטנו כי הגיעה השעה לגלות סוד ששמרנו בליבנו זמן רב, מעשה שלא ייעשה עשינו אף כי כוונותינו היו רצויות, סברנו שאנו עושים דבר טוב למען רבנו...".

להיות שלו. "באחד הימים התגנבנו לביתו ולחדרו של רבי דוד משה, פתחנו את הבתים של התפילין, בחיל ורעדה הוצאנו את הפרשיות, והכנסנו במקומם פרשיות אחרות כשרות ומהודרות, תפרנו מחדש את הבתים ויצאנו מהבית, "רק לאחר מכן קלטנו את חומרת המעשה שעשינו". קולו של החסיד הפך ליבבה דקה, אף חברו דמע ונראה היה אפוף בושה וכלימה, "לא ידענו מה לעשות בפרשיות הקדושות, להחזירן למקומן חששנו שמא יתפסו אותנו בקלקלתנו, אך גם להביאן אל הרבי חששנו, עתה כשהחל הרבי לדבר בעניין, ראינו בכך אות משמים כי עלינו לחשוף את חטאנו ולבקש עליו כפרה". בתוך כך הוציא חברו חבילה קטנה מכיס מעילו ובידיים רועדות הניחה על השולחן ליד הרבי.

לא רק ידי החסיד רעדו, גם החסידים שהיו עדי שמיעה למעשה נרעדו, הם התקשו להאמין כי שני אברכים יראי שמים אכן מסוגלים היו לבצע מעשה כה חמור, מאידך חשבו כמה מהם, אם רבי דוד משה המשיך להתפלל באותן התפילין, ולא חש אפילו בהחלפת הפרשיות, ייתכן כי יש לראות בכך סימן שתפילין של המגיד

ממעזריטש זיע"א, ובתוך כך עלה גם עניין התפילין של המגיד שהניח אחריו אביו הצדיק, ושעלו בחלקו של אחיו רבי דוד משה, הוא תיאר באוזני החסידים כמה השתוקק כל אחד מהאחים לזכות בתפילין הללו, "העובדה שאחי רבי דוד משה זכה בהן בפועל, הייתה ההוכחה שהוא אכן הראוי להן מכולנו" אמר, חדי העין בחבורה יכולים היו להבחין בחילופי מבטים בין שניים מהיושבים סביב השולחן. לפתע קם אחד מהם על רגליו ובקול רועד החל להתוודות ולספר "רבי, חברי ואני החלטנו כי הגיעה השעה לגלות סוד ששמרנו בליבנו זמן רב, מעשה שלא ייעשה עשינו אף כי כוונותינו היו רצויות, סברנו שאנו עושים דבר טוב למען רבנו...".

ממעזריטש אכן אינן מגיעות לו. כל העיניים נישאו אל הרבי וכל האוזניים היו כרויות למוצא פיו, הרבי פתח באיטיות את החבילה והוציא ממנה את הפרשיות, בריכוז עצום התבונן בהן שורה אחר שורה, מילה אחר מילה, ואז עטף בחרדת קודש את הפרשיות במטפתו נשק להן והכניסן לכיס הפנימי של מעילו. הרבי ישב אחוז בשרעפים ומחשבותיו נשאוהו למחוזות אחרים, לפתע אמר: "אבקש מכל הנוכחים כאן לשמור על סודיות מלאה על כל מה שראיתם ושמעתם פה הערב אודות הפרשיות, בעוד ימים אחדים אצא ברצות ה' לדרך אל אחי רבי דוד משה היושב בטשארטקוב, ואם מישהו מכס חפץ להצטרף אליי, הרשות נתונה".

לשמע דבריו המסתוריים והמסקרנים של החסיד, רכנו החסידים קדימה והמתינו להמשך דבריו, החסיד נטל נשימה עמוקה לריאותיו והמשיך: "כבר זמן רב שכליותינו מייסרות אותנו על המעשה שעשינו, אך הערב לאחר דברי הרבי על התפילין ועל הגורל, החלטנו לשים לכך קץ ולבקש מחילה על הדבר". ואז כמו לפי אות מוסכם מראש, קם גם החסיד השני והחל לספר: "יום אחד ישבנו חברי ואני ודיברנו על כך שרבנו כה רצה את התפילין של המגיד הקדוש, סברנו שהיות והוא הבכור בבניו של הצדיק מרוזין, הרי שלו מגיע משפט הבכורה וראויות התפילין

בהגיע הרבי מסדיגורא בלוויית חסידיו לטשארטקוב, יצא רבי דוד משה לקבל את פני אחיו הבכור בכבוד ואהבה, האחים התחבקו ונשקו זה לזה, וכך כשזרועו של האח הבכור מונחת על כתפי אחיו הצעיר, נכנסו אל הבית פנימה, שעה שכל יהודי המשך בעמ' 4

היכל החודשת

- א. כל מי שרוצה להקדיש את העלון הקדוש המופץ בכחמשת אלפים עותקים בכל רחבי הארץ הקדושה, מוזמן לפנות לר' שלמה רחמים בטלפון: 0533121838 ולהעביר את השמות שמעוניין שיכתבו בעלון לרפואה, להצלחה, לזיווג, לזרע של קיימא, או להבדיל לעילוי נשמת יקריו, ויונצחו בעלון בשבתות הבאות.
- ב. כל מי שמעוניין להצטרף למיזם קריאת הוזהר הקדוש ברציפות בבית מדרשנו, מיזם שעליו קרא הרמח"ל הקדוש שאם היה באפשרותו היה מתקן את זה בכל מקום לרוב השמירה העצומה שגורם בישראל! יפנה לאחראים על השיבוץ היומי במהלך השבוע: סבב א- ר' חננאל אברמוף: 0548460510. סבב ב- ר' אלעד אהרונ' 0548463387.
- ג. תודה לה' יתברך על שובם לשלום של המגויסים מחברי הקהילה, בתוך ישראל!

היכל המלך

”...העיירה נכנסים אחריהם לתוך הבית, אווירת יום טוב הורגשה כעיירה, לא בכל יום נפגשים שני אחים צדיקים אלה.

למחרת בבוקר הכניס רבי דוד משה את אחיו לחדר שבו נהג להתכונן לתפילת שחרית, על השולחן היו מונחים שלושה זוגות תפילין רש”י, רבנו תם ושימושא רבא, במרחק מה מזוגות תפילין אלו עמדה שקית נוספת, שאותה הכיר הרבי מסדיגורא מיד, כשקית התפילין של המגיד התפילין שאביהם נהג להניח, הרבי מסדיגורא עקב בעניין רב אחר מעשי אחיו הצעיר, רבי דוד משה הוציא את התפילין של המגיד מהשקית שלהן ואחזן בשתי ידיו, הוא עצם את עיניו ומצחו נחרש קמטים של דביקות, לאחר כמה שניות פקח את עיניו והוא נאנח עמוקות, ולאחר מכן הניח מידי את התפילין והחזירן לשולחן, לקח את התפילין שלו והניחן.

תפילת שחרית תמה ושני האחים שבו לחדר לחלוץ את התפילין ולהניח את שני הזוגות הנוספים כמנהגם, בעודם גוללים את רצועות התפילין, שאל הרבי מסדיגורא את אחיו הצעיר על התפילין הקדושות של המגיד, פניו של רבי דוד משה עטו ארשת צער וקולו הסגיר שברון לב, ”מה אומר לך אחי היקר, כואב לי מאוד, בוקר אחד לפני זמן רב רציתי להניח תפילין כבכל יום, והנה לפתע חשתי כי דבר מה השתנה ואיננו עוד כתמול שלשום, תמיד כאשר אך נטלתי בידי את התפילין הקדושות של המגיד, הייתי חשרט של

קדושה, אך באותה פעם לא רעדתי נדמה היה לי כאילו הקדושה נסתלקה מהתפילין חס ושלוס,

”ברור לי שהחיסרון איננו בתפילין כי אם בי, כנראה שנכשלתי בחטאי, ושוב איני ראוי להניח את התפילין של סב סבנו. מאותו יום אני מפשפש במעשי בכל יום ומשתוקק לדעת במה חטאתי, וכיצד אוכל לתקן זאת, בכל בוקר אני נוטל בידי את התפילין כשליבי שבור. אולי יכול אתה אחי היקר לתת לי עצה או תיקון”. הרבי מסדיגורא היה נרגש מאוד ”אחי האהוב” אמר לרבי דוד משה ’יודע אני כי לחינם חושד אתה בעצמך, ובטוחני כי אין אדם הראוי ממך להניח, ואכן בשל כך הגעתי לכאן, אנא האזן לי ואגלה לך את סודן של התפילין’ או אז גילה הרבי מסדיגורא

לאחיו את המעשה לפרטיו, הוא פירט כיצד פרשיות התפילין של המגיד הוחלפו בפרשיות אחרות, הוא סיפר לאחיו על חרטתם של החסידים, וכאשר הוציא מכיסו הפנימי את הפרשיות היקרות הוסיף ”בעצמי הגהתי את הפרשיות והן שלמות כפי שהיו אצל סב הסבא הכנס אותן שוב לתוך הבתים ואני בטוח שאותם רגשות נעלים ישובו אליך כבראשונה”. את שמחתו של רבי דוד משה אין צורך לתאר, זו הייתה שמחה כפולה על שובן של התפילין ועל ביטול תחושת האשם שייסרה אותו. זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אכי”ר. (תודה לר’ ד.א.)

היכל היצרים

הפעם מארחים את הרב הגאון ר' נחמיה גינזבורג זצ”ל

בואו נכיר את הרב גינזבורג:

- א. מי היה הרב גינזבורג?
- ב. לאיזו חסידות הוא השתייך?
- ג. מה מסופר על פטירתו?
- ד. האם חיבר איזה ספר תורני?
- ה. איפה שימש הרב נחמיה גינזבורג כרב או אב”ד?

תשובות מוחל בכתב מהופך...

הפעם מארחים את הרב הגאון ר' נחמיה גינזבורג זצ”ל

היכל היצרים

שיעורי הרב ברחבי הארץ:

- יום ראשון: בנתניה: בית הכנסת 'אהל יצחק' רחוב חטיבת הראל 8, בשעה: 19:00. (בכולל למטה) בכפר סבא: בית הכנסת 'אלי כהן' רחוב שלמה המלך פינת מצדה בשעה: 20:15.
- יום שני: בבאר יעקב; בית הכנסת 'אברהם אבינו' רחוב הרב עזריאל 7 בשעה: 17:15, לאחר תפילת ערבית.
- יום שלישי: בירושלים, ביה"כ "מוסאיוף" רח' יואל 25 בשעה: 15:00. (שידור חוזר בטל: 03-6171068 שלווח: 50) בירושלים, שכונת פסגת זאב בית הכנסת 'נחלת צבי' רחוב אליהו מרידור 42 בשעה: 19:30.
- יום חמישי: בירושלים בית הכנסת 'תפארת ירושלים' - היזדים, רחוב אדוניהו הכהן 26 בשעה: 14:00 בירושלים, בית הכנסת 'בורוכוב' - 'חזון יעקב' רחובות הבוכרים 21 בשעה: 20:20. בגבעת זאב בית הכנסת 'היכל המלך' לימוד 'ליל שישי' כל הלילה החל מהשעה: 22:00 בע"ה.

היכל המלך

קנייתו

לשם ירושלים תפארת

רד"ק ירושלים

4